

Da kun de anviste Udgifter blive opførte til Udgift i Regnskabet, men derimod ikke, saaledes som det burde skee, alle forfaldne Udgifter, for hvilke Staten allerede har modtaget Bederlag og derfor ikke paa samme Tid kan være godskrevet for dette Bederlag og tillige have det tilsvarende Pengebeløb i Kasse som disponibel Beholdning, følger deraf, at mange Udgifter kunne være udelukkede af Regnskabet, og at der næsten om ingen Conto i Finantsloven kan have betryggende Visshed om, at der ikke i Løbet af indtil 20 Aar kan fremkomme saadanne Fordringer paa samme, som ikke gheldigen lade sig afvise, og om hvis Tilværelse den controlerende Myndighed ingen Meddelelse er gjort. Naar ogsaa al den Simplification i Formen, Activitet i Forretningsførelsen og nøiagtige og strengt overholdte Instructioner til alle Vedkommende benyttes, som Hensynet til Realiteten tillader, vilde vel ikke alle Udgifter kunne opføres med deres nøiagtige Beløb i Regnskabet for det samme Aar, hvori de ere forfaldne (f. Ex., som forhen berørt, Erstatning for danske Consulers Udlæg paa fremmede Steder, saadan Betaling, som heroer paa Taxation — som ved Veivæsenet — eller paa hverligere Oplysninger om Værdien og Besskaffenheden af de Staten hvede Gjenstande — som Tilfældet maaskee en enkelt Gang kunde være ved Contoen for Indkvarterings-Godtgjørelsen); men disse ikke tilstrækkelig oplyste Udgifter bør ikke destomindre opføres og omforklares i Statsregnskabet, efter hvad Bogholderierne, Alsignations- og Expeditions-Contoiverner vide og bør vide derom, for at det følgende Finantsaar, hvortil Restancerne overgaae til Berigtigelse, saa fuldstændigt som muligt kan kende sine fra Fortiden overtagne Rettigheder og Forpligtelser og derefter indrette sine Dispositioner paa hensigtsmæssigste Maade saavel i formel som reel Henseende, og tillige for at det kan kendes og controllerses, med hvilken større eller mindre Nidkjærhed og Omhu Berigtigelsen af Indtægter og Udgifter fremmes.

Efter kortere eller længere Tids Forløb, om just ikke 20 Aar, naar en Fordring opstaaer, om hvis sikke eller endog kun eventuelle Tilværelse Regnskaberne ikke fra det Aar, hvor Fordringen forfaldt, og indtil det Aar, hvori samme kræves, indeholder fortfat oplysende Anførsel og Forklaring, vilde det maaskee i de fleste Tilfælde vel være muligt, at Fordringens Rigtighed forsaavidt lod sig oplyse og beviisliggjøre, at Staten i sin Tid havde modtaget det Equivalent — i Vare, Arbeide, Versur=Indtægt, Depositum o. s. v. — som den fremsatte Fordring skulde være Dækning for, men hvad der derimod ikke, uden regnskabsmæssig Overlevering af Restancerne lader sig bevise, det er, om Fordringen ikke er betalt før og i rette Tid ved Arbeidets Fuldendelse eller Vares Levering, der i Mangel af andet Bevis altid maa have Formodningen for sig. Naar da en saadan Fordring præsenteres Lovgivnings- og Control-Myndigheden for at bevilges, kan kun skee Et af To, enten at Bevillingen nægtes, hvormed hverken Administrationen, som ved mangelfuld Regnskabsførelse var Marsag deri, kunde finde sig beroliget, eller den ærlige Creditor, saalidet som Staten for sin Værdigheds og fremtidige Credits Skyld vilde være tjent, eller den, tværtimod Bevillings- og Control-Myndighedens Natur og Dieneb, accepteres paa det blotte Ord og anbefaling af Administrationen, med hvis Kundskab om Fordringens Besskaffenhed det kan staae sig mere eller mindre godt, eftersom Noget derom til Oplysning findes optegnet eller ikke, hvilket Sidste saameget mere maa formodes, naar Intet derom indeholdes i Regnskabet, hvor alle Hovedresultater af det, Administrationen har at stille under Control og Revision, maa foresindes, saafremt disse Functioner skulde kunne tilkomme nogen Betydning og lade sig udøve.

Men ligesom det saaledes skeer, som omforklaret, at kun de anviste og derimod ikke alle forfaldne Beløb opføres til Udgift i Regnskabet, saaledes hænder det ikke sjældent, at der paa den anden Side anvises, og da ogsaa føres til Udgift, saadanne Beløb, som dog ikke ere eller blive anvendte i Finantsaaret. Saadanne Tilfælde opstaae, naar større og mindre ved Aarets Finantslov bevilgede Summer til nye Bygningers Opførelse eller andre Foretagender